

1901-04-17

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

17. IV . 1901

Silkegade 13 II

K

Kjære Ven

Tak for Deres Elskværdighed igjen at ville se mig — Jeg kan dog desværre ikke, da jeg har en Del Aftenarbejde, der skal være færdigt; idet et Par Svende staar og venter paa det.

Jeg havde ellers gjerne været sammen med Ejebakke, da jeg har Grund til at tro, at han er af den Mening, at jeg nærer nogen Animositet imod ham [foranlediget ved mit Samliv med Nordmænd, der ikke netop vare hans Venner]\* , hvilket dog er langt fra at være Tilfældet. —

Vil De hilse ham fra mig og spørge ham, om han ikke, hvis han bliver endnu nogen Tid her, ser op til mig. —

Tak sluttelig for forleden Aften. Jeg var

\*Skarp parentes sat af J.R.

[2]

Meget glad ved at være sammen med Munthe, om hvem jeg jo i Aar har hørt saameget. — Jeg er fuld af Overraskelse og Beundring over, hvad jeg ser af ham. Det var en masculin Kunst, som man kun sjældnen støder på, og som ganske tog mig.

Med Tak til Deres Hustru [som De dog vistnok nu skulde lade have lidt Fred og Ro for fremmede Natteravne]\* og Dem selv for den hyggelige Aften

Deres hengivne

Johan Rohde

\*Skarp parentes sat af J.R.

17. IV. 1901  
Folketings. 19 II  
VI.

Kjære Ven.

Tak for Dens Elskvenshed igjennem at ville  
se mig. - Jeg har dog desværre ikke, da  
jeg har en Del Aftenarbejde, der skal være  
færdigt i det 11. Aar. Søndag staa jeg under  
pæne det.

Jeg havde ellers gjerne vent sammen med  
Ejendommen, da jeg har Grønt her at se,  
at han er af den Mening, at jeg var  
nogen Animositet imod ham [forældet]  
med mit Samle med Hovmand, der ikke  
næppe var hans Venne], hvilket jeg er  
langt fra at være Tjefecten. -

Vil De hilse ham fra mig, og spørg  
ham, om han ikke, hvis han bliver end-  
nu nogen Tid her, ser op til mig. -

Tak stillet for forleden Aften. Jeg var

Meget glad ved at være sammen med Munthe,  
om hun især i Aar har lidt seansgt -  
Vi er færd af Omskuelen og Beindring os,  
hvor især ser af ham. Det var en masculin  
kunst, som man kun sjældn støder paa, og  
som ganske lig mig.

Med Tak til Dem Hustru [som De og  
nåder mig skædt <sup>lader</sup> ham lidt fri, Ro for  
sæmme Hatterne] og Dem selv for  
den hyggelige Aften

Dem hængene

Jonas Rør